

[Marianne Jelved]

tværkommunalt og lokalt samarbejde mellem lokalpolitikere, grundejerforeninger, forvaltninger, borgergrupper osv.

Emnet har som bekendt været genstand for megen debat i dette Ting, og der er til dette område udstedt i al fald 24 love, bekendtgørelser og cirkulærer, som danner baggrund for diskussionerne og beslutningerne rundt om i kommunerne og amterne.

Når vi nu vil gøre miljøspørgsmålet til en fælles sag også på det konkrete plan, er jeg yderst tilfreds med, at ministeren har iværksat en forenkling af lovgivningen på hele miljøområdet og også med hensyn til dette om affaldsproblemerne. Det er nok så væsentligt, at lovgivningen bliver overskuelig og gennemskuelig også for den enkelte borger.

Det er ikke nemme opgaver, vi skal løse, og jeg er enig i det, adskillige andre ordførere har sagt, at det handler altså om nogle midler til det, som vi kan kalde øget genanvendelse. Vor målsætning er en genanvendelse på 50 pct. Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at sådanne målsætninger løbende må vurderes også for at se, om vi kan øge dem. Det drejer sig om renere teknologi, industriel opmuntring og vide rammer for løsningerne samt incitamenter og informationer til borgere og lokalpolitikere.

Prioriteringen af mål og midler er en hjælp til at løse problemerne, men den brede politiske opmærksomhed og enighed om problemernes karakter og om målsætningen er en forudsætning for, at vi kommer videre. Derfor synes jeg nok, at dagens debat giver basis for en vis optimisme.

Genbrug er jo en ældgammel beskæftigelse, og når jeg hører hr. Knud Linds indlæg, vil jeg næsten parallelisere karakteren af indlægget i forhold til problemernes omfang ved at sige, at det ville svare til, at Det Radikale Venstre påstod, at hele affaldsproblemet startede med den gamle fortælling fra Det Ny Testamente om de to brød og de fem fisk.

Selv om genanvendelse og genbrug er en ældgammel beskæftigelse, har vi i de sidste årtier været i en udvikling, hvor der er vist mindre og mindre interesse for disse ting. Brug-og-smid-væk-kulturen har fået overtaget, og det er den, vi er ved at gøre op med. Det er vigtigt, at vi overvejer midlerne meget omhyggeligt, og derfor er det også rimeligt, at vi får en redegørelse, som kan indgå i debatten om den forenkling af lovgivningen, som forestår.

Det, jeg synes skal vægtes særligt, er, at vi er opmærksom på, at den enkelte borger får mulighed for at medvirke, og faktisk kan vi godt være bekendt at stille krav også på dette område.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg beklager meget over for hr. Leif Hermann, at jeg desværre ikke fik svaret konkret på det, hr. Leif Hermann spurgte om. Det var spørgsmålet om, tror jeg, hvis det nu var i privat regi, sådan forstod jeg det.

De private lossepladser skal selvfølgelig godkendes på lignende vis som de offentlige.

Jeg kan fortælle, hr. Leif Hermann, at jeg har været sammen med en mand fra USA, der havde en privat losseplads. Der kom 800 køretøjer hver eneste dag til denne losseplads, og det gik udmærket. Jeg sagde til ham: Hvad med membran og grundvand og alt sådan noget? Jamen det sikrer vi da, sagde han. Det viser sig, at det er i USA, de skrappeste krav vedrørende membraners tykkelse stilles.

Det viser sig også, at når det offentlige her i Danmark skal have lagt nogle membraner i grusgrave og andre steder, er man nødsaget til at få folk fra det privatkapitalistiske USA til at lodde disse membraner sammen, for ellers er man længere fremme med disse ting.

Det er derfor, jeg siger, at der er noget hyklerisk i hele denne holdning, dette miljøorgie, man deltager i herinde. Og jeg spørger mig selv: Er det, fordi man vil styre industrien? Er det, fordi man vil have magt over industrien og erhvervslivet? Er det derfor, man kommer med alt det her? Jeg tvivler på, at det er, fordi man egentlig taler så miljøbevidst, når vi nu ser den borgerlige regerings forslag om afgifter og bag efter hører dette miljøflapperi. Det passer ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det var ikke meget, vi nærmede os en besvarelse af de spørgsmål, jeg stillede hr. Knud Lind. Hr. Knud Lind bliver ved med at snakke udenom og snakker om, at amerikanerne er gode til at lodde membraner. Jeg ved ikke rigtig, hvad det har at gøre med spørgsmålet om, hvem der skal bære tabet, når alle de produkter,